

Seyyid Nur Muhammed

Seyyid Nur Muhammed hazretleri, evliyanın büyüklerindendir. Silsile-i aliyyenin yirmi altıncısıdır. Seyyid olup soyu Peygamber efendimize ulaşır. Türbesi, Hindistan'ın Delhi şehrindedir.

Seyyid Nur Muhammed Bedâyuni hazretleri, ilmini ve feyzini imam-ı Rabbani hazretlerinin torunu, büyük âlim ve mürşid-i kamil Muhammed Seyfüddini Faruki'den aldı. Onun derslerinde ve sohbetlerinde yetişip icazet aldı. İlimde o kadar yükselmişti ki zamanının yegane âlimi ve rehberi idi.

İnsanlar ondan feyz almak için sohbetine koşmuşlardır. Bir teveccühü ile talebelerinin kalpleri zikretmeye başladılar. "Sokakta günahkârla karşılaşmak kalbde zulmet hasil eder" buyurur ve talebelerinin hangi günahı işleyenle karşılaştığını haber verirdi. Yetiştirdiği talebelerin en meşhuru ve halifesi, "Mazhar-ı Cân-ı Cânân" hazretleri olup, evliyanın büyüklerindendir.

Şüpheli şeylerden ve haramlardan sakınma hususunda gayreti son dereceye ulaşmıştı. Yiyeceği ekmeğin ununu helalden tedarik eder, hamurunu kendi yoğurup, pişirir ve iyice acıkınca azar azar yerdi. Tasavvufta ilahi aşk ile kendinden geçme hâli pek ziyade idi. 15 sene bu hâl üzere yaşadı ve tasavvufi hâllere gark oldu. Ömrünün son zamanlarında bu hâlden ayıklık hâline dönmüştür.

Sünnet-i seniyyeye uymakta, edeplerde de Peygamber efendimize tâbi olmakta büyük bir dikkat gösterirdi. Peygamber efendimizin hayatını ve yüksek ahlakını anlatan kitapları devamlı yanında bulundurur, bunları okuyup, hâllerinde ve işlerinde Resulullah efendimize uymaya çalışırdı.

Bir defasında helâyâ girerken, yanlışlıkla önce sağ ayağını içeri atınca tasavvuftaki hâlleri bağlandı. Üç gün Allahü

teâlâyâ yalvarıp, niyazda bulunduktan sonra hâlleri tekrar açıldı.

Daima murakabede bulunurdu. Böylece, Allahü teâlâdan başka her şeyi unutup, Allahü teâlâyâ yönelerek çok ibadet yaptığından beli bükülmüştü.

Bir gün birisi yiyecek bir şey hediye getirmişti. Kendisine takdim edilince, "Bu yiyeckte bir zulmet gözüküyor, lütfen bir araştırınız!" buyurdu. Bu yiyecek helaldendir diye arz ettiler. Fakat araştırınca, bu yiyeceğin gösteriş niyetiyle hazırlandığını anladılar.

Dünyaya düşkün olan bir kimse, kendisinden emanet bir kitap istediğinde verirdi. Kitap geri getirilince o kitabı bir yere koyar üç gün bekletirdi. Verdiği kimseden kitap üzerine sirayet eden zulmet, sohbeti bereketiyle dağıldıktan sonra alıp okurdu.

Bir defasında bir talebesi huzuruna giderken, yolda gözü yabancı bir kadına takılıp ona bakmıştı. Hocasının huzuruna girince, sende zina zulmeti görüyoruz buyurarak yabancı kadına bakması sebebiyle günaha girdiğine işaret etmiştir.

Eshab-ı kirama düşmanlık besleyen, rafizi iki kişi , rafizi olduklarını saklayıp, kendisine tâbi olmak istediklerini söylemişlerdi. Onlara, "Önce bozuk itikadınızdan vazgeçin sonra tâbi olma arzusunda bulunun" buyurdu. Biri, bu kerameti görünce, hemen tevbe edip, sapık itikadından vazgeçti.

Kendisi anlatır:

"Bir gün hocamın kabrini ziyarete gitmiştim. Kabri başında murakabeye daldım, hocamı kabrinde görüp, konuştum. Kefeni ve bedeni hiç çürümemişti. Sadece ayaklarının alt kısımlarına toprak tesir edip hafif dökülmüştü. Bunun sebebini kendisinden sordum, dedi ki: "Sahibinden izinsiz, o geldiği zaman geri vermek niyetiyle bir taş alıp, abdest

aldığım yere koydum. Abdest alırken o taşın üzerine bastım. Ayaklarımda gördüğün toprağın tesiri bu sebeptedir."